

РЕШЕНИЕ

№ 409

гр. Пловдив, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на девети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васил Ал. Тасев

при участието на секретаря Ваня Д. Койчева
като разгледа докладваното от Васил Ал. Тасев Административно
наказателно дело № 20225330205911 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 22-1030-001617/22.03.2022 год. издадено от Началник Група към ОД на МВР гр. Пловдив, Сектор „ПП“ Пловдив, с което на Л. И. Р., с ЕГН ***** на основание чл.177, ал.1, т.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено наказание глоба в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП и на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.1,2 от ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 10 /десет/ лева за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят, в жалбата оспорва издаденото наказателно постановление /НП/ по т.1 от същото с искане за неговата отмяна в тази му част. В останалата му част постановлението не е обжалвано, поради което не подлежи на разглеждане от съда по същество. Претендира присъждане на разносните по делото. В съдебно заседание, редовно призован, жалбоподателят не се явява. Не се явява и процесуалния му представител.

Въззиваемата страна Сектор „ПП“ ОДМВР Пловдив – редовно призована, не изпраща представител. В молба-становище излага доводи за неоснователност на жалбата и пледира за потвърждаване на НП. При

условията на евентуалност, прави възражение за размера на адвокатското възнаграждение, като моли същото да бъде намалено до размера на минимално предвидения такъв.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира и приема за установено следното:

Жалбата е неоснователна.

С акт за установяване на административно нарушение от 19.02.2022год. е било констатирано, че на 14.02.2022 г. около 16:10 часа в гр.Калофер на ул.“Калофер войвода“ до № 14 жалбоподателят Р. управлявал трактор колесен ТК-80, с рег.№ *****, негова собственост, без да притежава свидетелство с категория, отнасяща се към управляваното МПС, както и не носи СУМПС и КТ към него.

Контролният орган квалифицирал извършеното от жалбоподателя като нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП и чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

В законоустановеният срок било депозирано писмено възражение по реда на чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и атакуваното наказателно постановление, в което административнонаказващият орган е възприел залегналата в акта фактическа обстановка и на основание чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП и на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.1,2 от ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 10 /десет/ лева за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

В съдебно заседание актосъставителят Г. П. К. поддържа изцяло констатациите в съставения от него акт. Посочва, че за да се установи дали водачът има необходимата категория, е направена справка, от която се установява, че същият не притежава категория за управление на трактора. Актът бил съставен в присъствието на жалбоподателя и след предявяването му бил подписан от него. Съдът кредитира изцяло показанията на актосъставителя, тъй като те кореспондират със събраните по делото писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Процесното наказателно постановление е обжалвано в частта му /т.1/, с която на жалбоподателя на основание чл. 177, ал.1, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за осъществено административно нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП.

Настоящият съдебен състав намира, че събраните по делото доказателства, в частност свидетелство за правоспособност и свидетелство за управление на МПС не доказват правоспособността на жалбоподателя Л. Р. да управлява колесен трактор по пътищата за обществено ползване. Вменената за нарушена разпоредба въвежда изискване за водачът, за да управлява моторно превозно средство, да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено. Приложената санкционна разпоредба на чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП предвижда наказание глоба от 100 до 300 лв. за всеки, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е загубил правоспособност по реда на чл. 157, ал. 4, или след като свидетелството му за управление на моторно превозно средство е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, или е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.

Съгласно § 6, т. 15 от ДР на ЗДвП "трактор" е моторно превозно средство, предназначено за извършване на специфични дейности, както и за теглене на товарни ремаркета; в движението по пътищата се допускат само колесните трактори; към колесните трактори се приравняват и самоходните шасита.

Съгласно § 6, т. 16 от ДР на ЗДвП "самоходна машина" е съоръжение или машина, предназначена за извършване на специфични дейности и движеща се или придвижвана по пътищата само по изключение; такива са: електрокарите, мотокарите и самоходната земеделска и горска техника по

смисъла на § 1, т. 12 от ДР на ЗРКЗГТ, строителните машини, верижните специални и верижните бронирани машини от БА и МВР и други подобни. Самоходната машина е малогабаритна, когато е с теглително усилие до 200 kg, максималната ѝ скорост на движение е до 25 km/h, колеята – до 900 mm, и масата без товар – до 900 kg.

Съгласно чл. 156 от ЗДвП, за да придвижва самоходна машина по пътищата, водачът трябва да притежава свидетелство за правоспособност за работа с тази машина и свидетелство за управление на моторно превозно средство от която и да е от категориите по чл. 150а, и това изискване не се отнася за водачите на малогабаритни самоходни машини.

В конкретния случай управляваният колесен трактор е МПС, при движението на което по пътищата за обществено ползване е необходимо водачът да притежава едновременно две свидетелства – за правоспособност за работа с колесен трактор, издадено от министъра на земеделието или упълномощени от него лица, каквото Рудолов притежава, и свидетелство за управление на МПС, което се отнася до категорията на колесния трактор, каквото жалбоподателя не притежава.

Съгласно чл. 14 от Наредба № 15 от 07.04.2008 г. за реда за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, на колесните трактори, тракторни ремаркета и друга самоходна техника, регистрирани съгласно ЗРКЗГТ, при движението на колесните трактори по пътищата, отворени за обществено ползване, водачът е длъжен да носи: свидетелство за правоспособност за работа със земеделска и горска техника от съответната категория; валидно свидетелство за управление на МПС за категория, позволяваща управлението на конкретното превозно средство; свидетелство за регистрация на колесни трактори, тракторни ремаркета и друга самоходна техника; договор за сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" за колесните трактори, тракторни ремаркета и другата самоходна техника и знак за преминат годишен технически преглед.

Анализът на нормата сочи, че за управление на колесен трактор, водачът следва да притежава посочената в чл.150а, ал. 2, т. 16 от ЗДвП категория Т – колесни трактори (Ткт). Към датата на нарушението водачът притежава категория АМ, В1 и В, но не и категория Т, видно от свидетелство за управление на МПС. Притежаването на категория Т е нормативно

изискване, изрично посочено от законодателя, за да има право водачът да управлява колесен трактор по пътищата от републиканската и общинската пътна мрежа, и този факт не зависи от субективната преценка на наказващия орган. В този смисъл свидетелството за правоспособност за работа със земеделска техника не е равнозначно на свидетелство за управление на МПС от изискуемата категория, поради което със свидетелството за правоспособност на земеделска техника не може да се докаже притежаването на категория Т.

Предвид изложеното, съдът приема за установени по безспорен и категоричен начин нарушенията и нарушителя, за което правилно и законосъобразно Р. е санкциониран на основание цитираната по-горе разпоредба на чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП, като му е наложено наказание глоба в предвидения минимален размер от 100лв. Същият не подлежи на редуциране от наказващия орган и от съда.

Нарушението не може да бъде квалифицирано като маловажно, доколкото не разкрива обстоятелства, които сочат на по-ниска степен на обществена опасност на деянието, както и предвид засегнатите обществени отношения, свързани с осигуряване безопасността на движението по републиканските и общинските пътища и охраната на живота и здравето на всички участници в движението.

При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, същите са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Мотивиран от горното, съдът намира атакуваното Наказателно постановление в обжалваната му част за правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено в тази му част.

Предвид изхода на спора, на основание чл. 63д, ал.4, вр. ал.1 от ЗАНН въззиваемата страна има право на разноси, но доколкото такива не са поискани, не следва да бъдат присъждани. Претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноси се явява неоснователна, предвид потвърждаването на обжалваното НП.

Предвид гореизложеното Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-1030-001617/22.03.2022 год. издадено от Началник Група към ОД на МВР гр. Пловдив, Сектор „ПП“ Пловдив, **в частта**, в която на Л. И. Р., с ЕГН ***** на основание чл.177, ал.1, т.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено наказание глоба в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП.

Решението не е окончателно и подлежи на обжалване пред Административен съд гр.Пловдив в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____